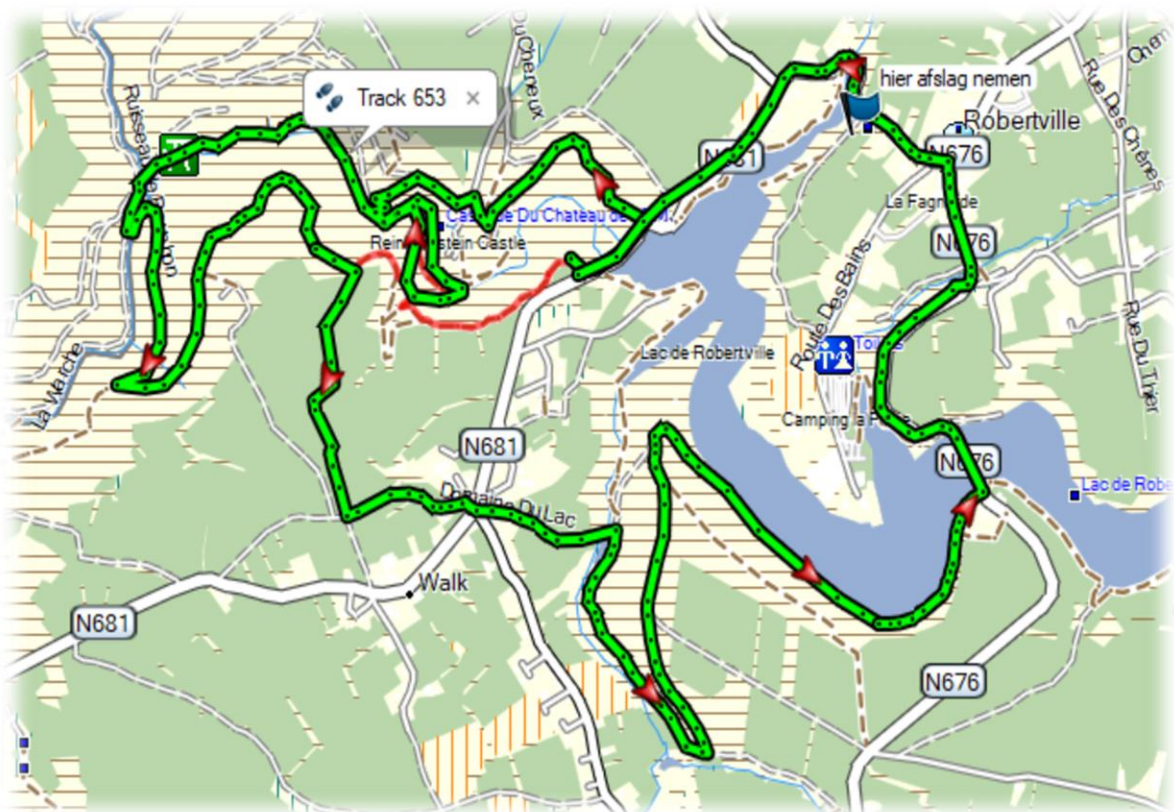

Woensdag 10 juli 2024

- Wandeling : De neus van Napoleon – kasteel Reinhardstein – stuwdam Robertville
- Gebied : Robertville
- Afstand : 12 km
- Stijgen : 200 m
- Dalen : 200 m
- Duur : 5 uur

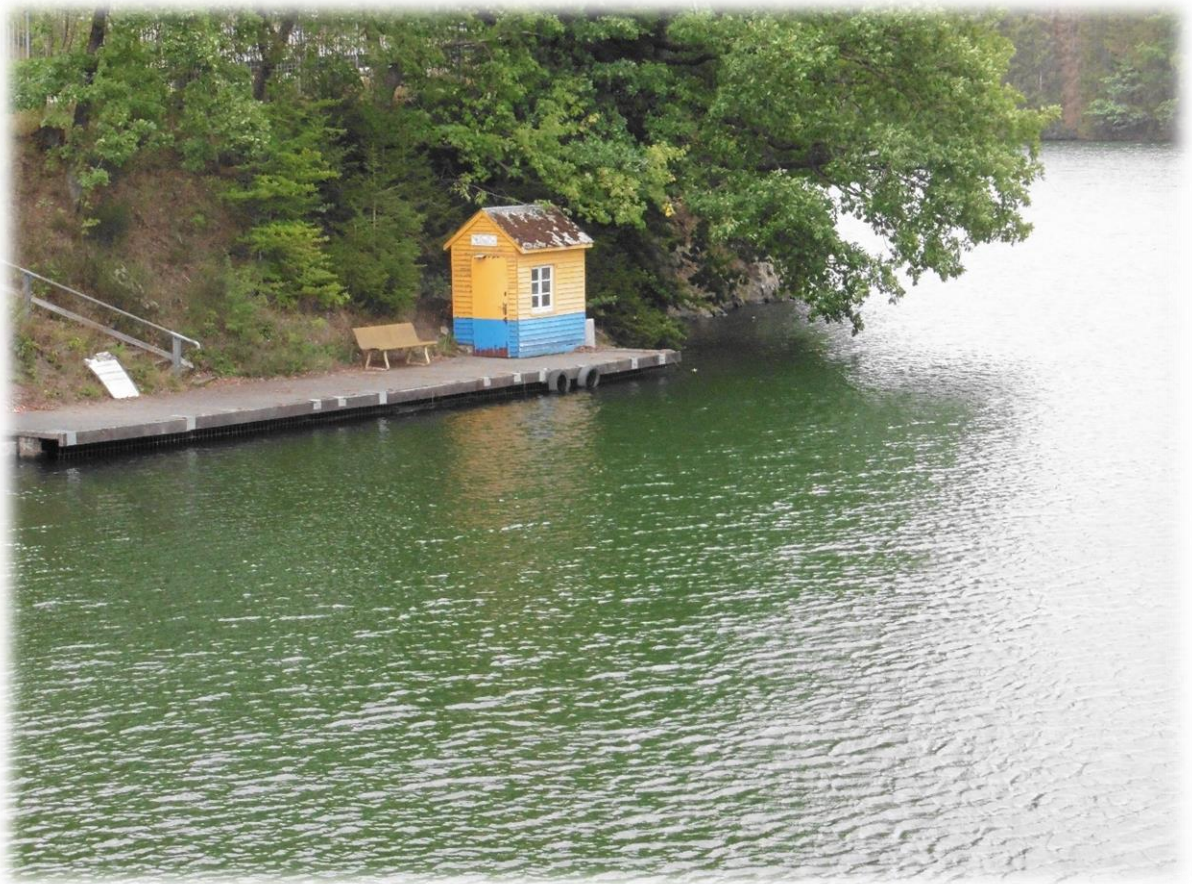

We doen vandaag een wandeling die start aan de stuwdam van Robertville. De stuwdam is onlangs nog gerestaureerd.

De Warche ontspringt op een hoogte van 650 meter boven de zeespiegel. De bron van deze rivier ligt in Losheimergraben aan de Belgisch-Duitse grens. De stroom loopt ongeveer 50

kilometer in westelijke richting door het plateau van de Hoge Venen. Ze mondt uit in de buurt van het dorpje Warche in de Amblève.

Het meer van Robertville heeft een oppervlakte van 62 hectare (of 0,62 km²). De dam werd aangelegd in 1928 en heeft een hoogte van 55 m boven de Warche. Het stuwmeer voorziet

Malmedy van drinkwater en is tevens een waterreservoir voor de elektrische centrale in Bévercé.

Twee jaar geleden reed op deze plaats een auto in het meer. De 32 jarige bestuurder kwam hierbij om het leven. De bestuurder werd echter niet aangetroffen in het wrak en de

bestuurder werd pas dagen later terug gevonden in het meer. Dankzij de bewakingscamera's van het nabijgelegen hotel wist men wel met zekerheid dat de bestuurder alleen in de auto zat.

De brug van Haelen werd samen gebouwd met de stuwdam. De brug werd genoemd naar het dorp Haelen bij Diest waar het Belgische leger op 12/08/1914 een Duitse aanval had afgeslagen. In de zomer van 1944 hebben de Duitsers een deel van de brug opgeblazen om de

optocht van de geallieerden wat te vertragen. De brug werd echter op korte tijd gerepareerd zodat enkel lichte voertuigen er over konden. De Duitsers wilden ook de stuwdam opblazen maar dat mislukte.

In het gehuchtje Walk staat er naast de kerk een enorme lindeboom. Een lindeboom kan 800 jaar oud worden en een hoogte bereiken van 30 m. Voordat de raffinage van suiker haar intrede deed, was de linde een belangrijke boom omdat de lindebloei veel honing produceert. Van de bloemen van de linde kan men kruidenthee maken. Lindehout leent zich zeer goed voor houtsnijwerk, draaiwerk en beeldhouwwerk. Zo worden bijvoorbeeld de Russische matroesjka's uit lindehout gemaakt. Vroeger werden er onder andere klompen uit

vervaardigd. De lindeboom werd bij de Kelten en de Germanen aanzien als een heilige boom en zijn geest gold als beschermer voor huizen, bronnen en kerken. Deze linde zou een hoogte hebben tussen de 45 en 50 meter wat zeer uitzonderlijk is.

Tijdens de beklimming naar de Neus van Napoleon, krijgen we al een eerste zicht op het kasteel Reinhardstein.

De Neus van Napoleon is een uitstekende rotspunt van waaruit men een adembenemend uitzicht heeft over de vallei van de Warche.

We wandelen door naaldbossen langs de oevers van het meer. Naaldbossen komen van nature voor in klimaten met koude winters en genoeg neerslag, of in warmere klimaten wanneer de bodem niet voedzaam genoeg is voor loofbos. Naaldbossen komen zowel voor in het

landklimaat, het zeeklimaat als het gebergteklimaat. Hier in de Ardennen komen ze vooral voor op voedselarme zandgronden.

De grote kale inktzwam kan gedurende het gehele jaar aangetroffen worden. De zwam wordt na rijping zwart. De jonge zwammen zijn eetbaar. Maar pas op, na het nuttigen van de inktzwam in combinatie met alcohol zullen allerlei onaangename lichamelijke verschijnselen

optreden. Het consumeren van alcohol dient dan ook gedurende twee dagen na het eten van de zwam vermeden te worden. In de tijd dat men nog schreef met een ganzeveer maakte men inkt door de zwam op een bord te laten vervloeien, het nat af te gieten en wat Arabische gom en nagelolie toe te voegen en te schudden.

De waterval van Reinhardstein. Het water valt 60 m diep in de vallei van de Warche en is meteen de hoogste waterval van België.

Kasteel Reinhardstein. Het kasteel, vandaag uniek in België, werd opgetrokken in 1354. Nadat het was vernield, werd het vanaf 1969 herbouwd in overeenstemming met

de historische gegevens. Een verzameling wapens, wandtapijten, liturgische kledij en levensgrote handgemaakte beelden dragen bij tot de historische waarde van deze plek.

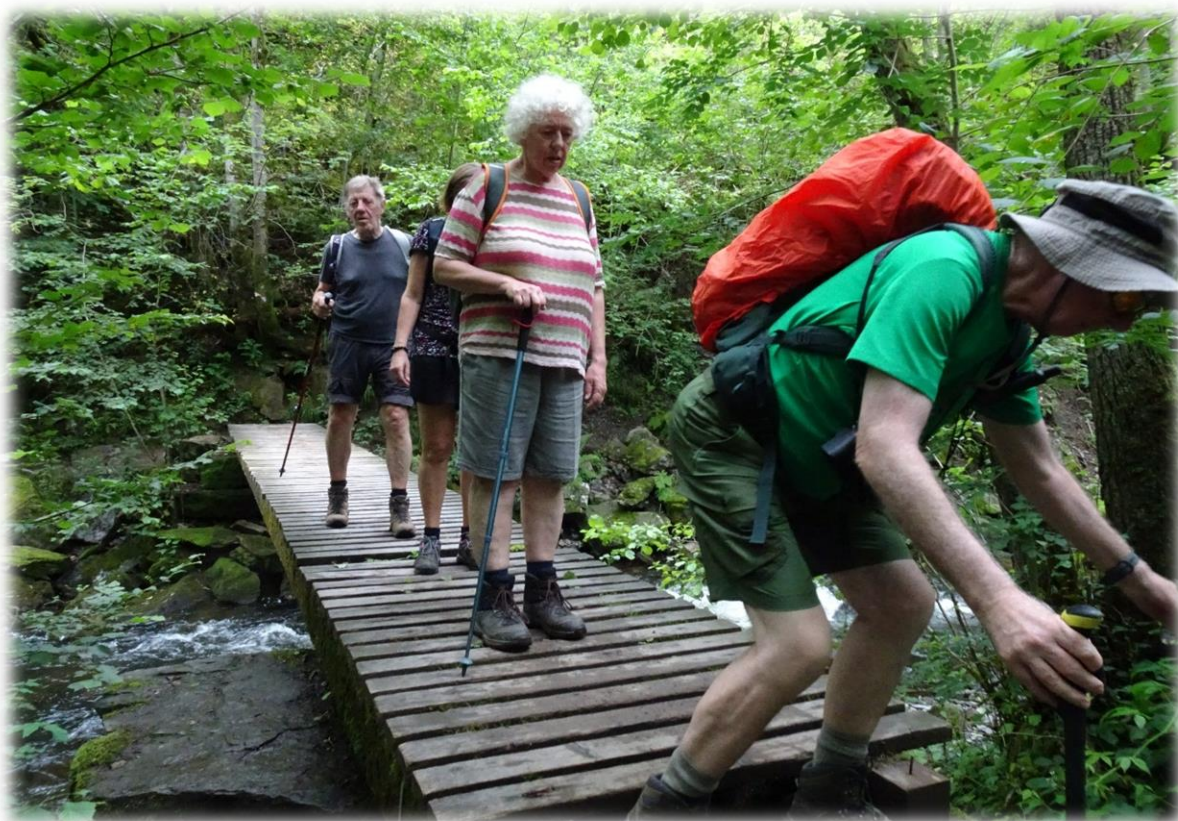

Het kasteel kan tegen betaling bezocht worden. Het is een begeleid bezoek in het Frans en het Nederlands.

Het kasteel heeft zijn eigen bier. Het wordt gebrouwen in de abdij van Val Dieu en is dus een Val Dieu bier maar dan voorzien met een etiket van het kasteel.

Hoewel ze ongelooflijk schattig zijn, zijn wasberen een erg invasieve soort die in België niet thuishoort. In Wallonië is geweten dat er ondertussen maar liefst 50.000 exemplaren leven.

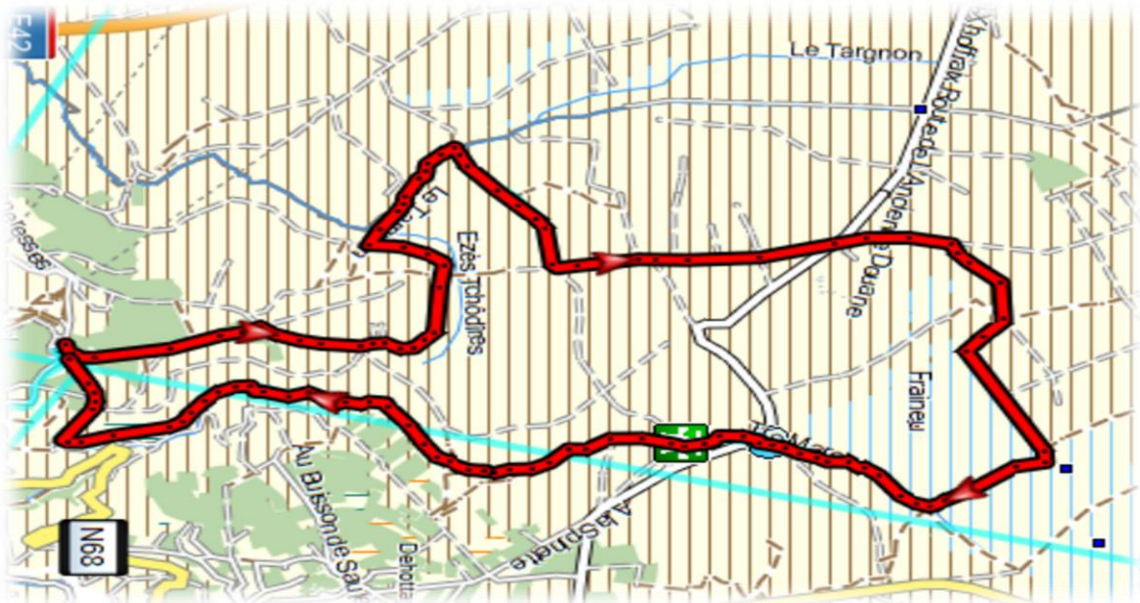
En dat allemaal in slechts een paar jaar tijd. Het is een nachtdier vandaar dat we hem niet makkelijk zullen tegenkomen. Zijn poten zijn ronduit fascinerend: de voorpoten lijken op mensenhanden, wat hem een opmerkelijke behendigheid geeft, terwijl de gewrichten van zijn achterpoten zo flexibel zijn dat hij ze 180 graden kan draaien. Zo kan hij makkelijk

achterstevoren een boom afdalen, veel vlotter dan bijvoorbeeld een kat. De wasbeer gaat zijn voedsel eerst onderdompelen in water, niet om het te wassen maar omdat de zenuwuiteinden in zijn poten het best werken als ze nat zijn.

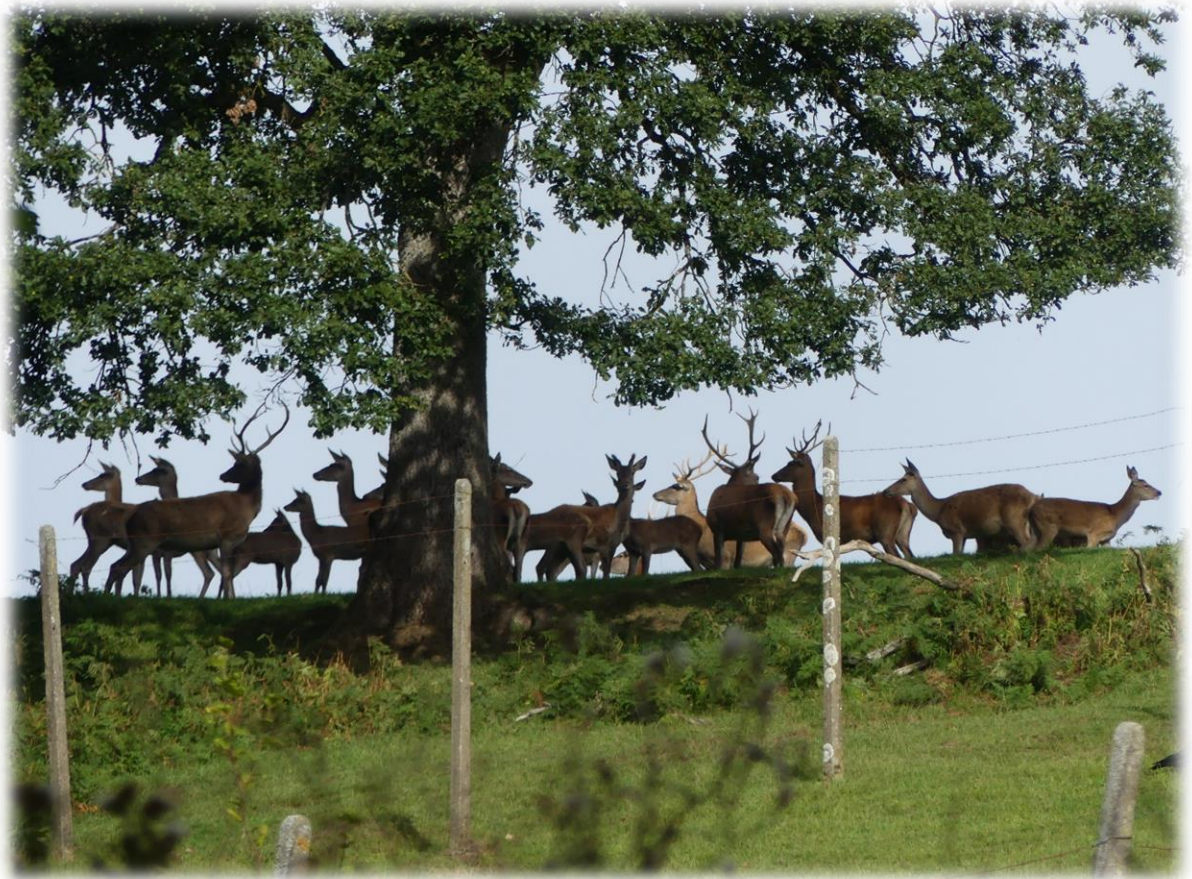
Donderdag 11 juli 2024

- Wandeling : Luswandeling in de vallei van de Trôs-Marets
- Gebied : Malmedy
- Afstand : 12 km
- Stijgen : 300 m
- Dalen : 300 m
- Duur : 5 uur

Onze wandeling vertrekt en eindigt aan het hotel-restaurant Ferme Libert. Het restaurant staat bekend om zijn wildspecialiteiten, pannenkoeken of Belgische wafels. Uiteraard hebben ze er ook plaatselijke bieren.

In de buurt van de Ferme Libert is er een kwekerij van edelherten. Het edelhert is een groot hoefdier, met een rossige zomervacht en een grijsbruine wintervacht. Zijn staart is kort en de spiegel (een wit behaarde plek op het achterwerk) is geelbruin. Oudere mannetjes van het edelhert dragen een gewei met veel zijtakken. Het gewei wordt telkens afgeworpen in de

nawinter. Je kan het edelhert onderscheiden van het damhert door zijn grootte, de witte spiegel zonder zwarte omlijning en het vertakte gewei.

Edelherten zijn zowel overdag als 's nachts actief. Het komt een enkele keer voor dat al het pigment van een edelhert ontbreekt, het is dus een zeldzaamheid die op één hand te tellen is. Door het ontbreken van het pigment zien de ogen er lichtroze uit, zo ook de hoeven. Omdat de albino dieren vaak wat zwakker zijn, leven ze meestal niet lang. Geschoten worden ze

echter niet, ondanks dat ze een zeer duidelijk doelwit zijn: het brengt ongeluk als je een wit hert schiet.

Enkele mensen zijn rijbsessen aan het plukken. Deze man gebruikt daarvoor een eigengemaakt instrument, een soort opvangdoos met een kam. De rijbses groeit in bosvennen met vochtige, turfhoudende aarde. De rijbses kan worden verwerkt tot gelei, jam

en sap. De bessen worden in de volksgeneeskunde bij diarree en blaasontstekingen gebruikt. In het oosten van Siberië wordt de struik gebruikt voor het looien van leer en wordt uit de bessen een sterke brandewijn vervaardigd. Bij het consumeren van grotere hoeveelheden rijsbessen kan een roesachtige toestand optreden, waardoor hoofdpijn, duizeligheid, misselijkheid en braken kunnen optreden.

Regelmatig volgen wij een stukje van een of ander GR-pad. Deze paden vormen een netwerk

van langeafstandswandelpaden door Europa. De GR-paden zijn in beide richtingen met een wit-rood teken gemarkeerd.

Reeds in 1947 begon men in Frankrijk een net van lange afstandswandelpaden uit te bouwen, dat steunde op een uniforme bewegwijzering doorheen het hele land, nl. wit-rode tekens. In 1959 staken in Wallonië enkele enthousiaste wandelaars uit het Luikse de hoofden bij elkaar

om de GR 5 door te trekken over Belgisch grondgebied. Meteen was het startsein gegeven voor de heropbouw van een net van wandelpaden dat na de Tweede Wereldoorlog erg in verval was geraakt.

Dagpauwoog is een van de meest voorkomende vlinders. De 'ogen' hebben een afschrikfunctie voor vijanden. Hij overleeft bijna een jaar lang, 's winters in schuren en

zolders. Hij komt talrijk voor, wellicht ook omdat hij weinig kieskeurig is om nectar te vinden en omdat de rupsen op verschillende planten leven.

Keizersmantel is een van de allergrootste vlinders van de Ardennen. Deze forse knaap tref je aan langs bosranden en langs brede bospaden waar veel bermbloemen zijn. Hij vliegt aan

hoge snelheid heen en weer en omhoog en omlaag. Een prachtige verschijning. De keizersmantel leeft in bossen met veel viooltjes en keerde in 2015 terug in Nederland, na 30 jaar afwezigheid. Inmiddels kan hij in het hele land gezien worden, en plaatselijk zelfs in flinke aantallen.

Eenjarig wollegras is kenmerkend voor hoogveenachtige heide en venvegetaties. Het groeit op erg natte en dikke veenbodems met een redelijk constante waterhuishouding. In de zomer

kan het water enkele decimeters onder het maaiveld wegzakken. De standplaats is verder zuur en voedselarm. Buiten hoogveen en zeer natte veenheide, vormen met veenmos verlandende vennen een optimale groeiplaats. Wollegras is zeldzaam, staat op de rode lijst en mag niet geplukt worden.

De spanwijdte van de citroenvlinder kan oplopen tot 55 millimeter, de mannetjes zijn meer geel, de vrouwtjes meer groen van kleur maar dit is in het veld niet altijd even eenvoudig te zien. Ze vallen zowel in vlucht als bij bezoek aan bloemen goed op.

De vlinder is uitstekend gecamoufleerd en het hele lichaam is hierop aangepast. De onregelmatige oranjebruine vlekjes lijken sprekend op de brandgaatjes in bladeren. De donkere uiteinden van de adering op de vleugelrand lijkt op de bladrand en zelfs kleine stekeltjes worden nagebootst. De citroenvlinder heeft geen oogvlekken of andere schrikkleuren aan de boven (binnen)zijde van de vleugels, en vouwt deze in rust nooit open, zodat hij perfect lijkt op een blad.

We komen regelmatig het wilgenroosje tegen. De Nederlandse naam is afgeleid van de gelijkenis van de bladeren met die van wilgen. Na een bosbrand is het een van de eerste

planten die opkomt. Jonge bladeren en jonge scheuten kunnen als groente of in soep gebruikt worden. Maak bij gebruik als groente de scheuten klaar als asperges. De bladeren kunnen ook voor het trekken van thee gebruikt worden maar dan moeten de bladeren eerst in de zon drogen.

Heide kan niet bestaan zonder schapen. Als heide niet wordt begrasd, dan zou alles al snel dichtgroeien met grassen, struiken en op termijn zelfs grote bomen. De heide zou binnen

tienallen jaren helemaal verdwijnen... Schapen houden met hun gegraas de heide open. Ze eten gras zoals het pijpestrootje tussen de heide weg en verorberen malse, jonge boompjes voordat die de kans krijgen te groeien. Ze knabbelen trouwens ook graag aan de heidestruiken zelf maar dat is juist goed. Het stimuleert de groei. Hei en schap hebben samen dus een goede relatie. Een echte win-win situatie.

